

עפ"ת (חיפה) 7488-11-25 - ולדימיר זקושנסקי, נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 7488-11-25 - ולדימיר זקושנסקי, נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 7488-11-25

ולדימיר זקושנסקי,

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[18.11.2025]

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בעכו מיום 16.10.25, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להורות על ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו.
2. בקצרה ייאמר כי נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה תוך אי ציות לאור אדום ברמזור. על פי הנתען, ביום 16.4.24 בשעות הבוקר נסע המערער בכביש 4 ונכנס לצומת מצפון לכיוון דרום, תוך שהוא אינו מציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו. ביום 10.9.25 התקיים דיון בבית המשפט קמא, אליו לא התייצב המערער. המערער הורשע בהיעדרו, ובו ביום נגזר דינו והושת עליו עונש של קנס בסך 2,000 ₪.
3. ביום 26.9.25 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין. לטענתו, לא קיבל זימון לבית המשפט, על אף שהוא זה אשר הגיש בקשה להישפט בגין הודעת תשלום הקנס הנ"ל. המשיבה התנגדה לבקשה, וביום 16.10.25 ניתנה החלטה הדוחה את בקשת המערער. נקבע, כי לא מתקיימת מי מהעילות הקבועות בסעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי המצדיקות ביטולו של פסק הדין. המבקש זומן כדן, ואישור מסירה צורף לכתב האישום. לעניין החשש לעיוות דין נקבע כי המבקש לא טען בעניין זה דבר, ולמעשה אף לא כפר במיוחס לו.
4. ביום 20.10.25 הגיש המערער בקשה לעיון חוזר בהחלטה. ביום 27.10.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, ומכאן הערעור.
5. היום התקיים דיון במהלכו נשמעו טענות הצדדים. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בהחלטת בית המשפט קמא - נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
6. בחנתי את טענות המערער ולא מצאתי כי ישנה הצדקה לאי התייצבותו לדיון שהתקיים ביום 10.9.25 בבית המשפט קמא. אף לא מצאתי כי נגרם לו עיוות דין בהרשעתו שלא בפניו.
7. אשר לאי התייצבותו לדיון, הרי שהמערער טוען כי לא קיבל את הזימון לדיון. לכתב האישום שהוגש לבית המשפט קמא - צורף אישור מסירה המעיד כי דבר הדואר הכולל את ההזמנה לדיון ואת כתב האישום - נשלחו אל המערער לכתובתו הרשומה, אך דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".
8. המערער לא סתר את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. אישור המסירה כולל פרטים מדויקים של המערער, לרבות כתובת מגוריו, שמו, מספר תעודת הזהות שלו, שם פקיד הדואר מבצע המסירה וכן המועד בו חזר דבר הדואר. על המערער מוטל לפיכך הנטל להראות כי אי קבלת הזימון נעוצה בסיבה שאינה כרוכה בהימנעותו מלקבל את דבר הדואר. המערער לא הביא כל ראיה בעניין זה, וכפי שנפסק לא אחת - לא די בטענה "לא קיבלתי" כדי להרים את הנטל ולסתור את חזקת המסירה הנ"ל [השווה רע"פ 2918/19 פייר נ' מדינת ישראל (5.5.19)]. משכך, ומשלא ניתן כל הסבר מספק שהוא לאי התייצבותו של המערער לדיון, הרי שלא הוכח קיומה של סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות - ובדין הורשע המערער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.
9. אשר לחשש לעיוות דין, הרי שבצדק קבע בית המשפט קמא כי המערער לא העלה כל טענה בעניין זה במסגרת בקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. אף במהלך הדיון שלפניי לא עלתה כל טענה המגובה בראיות. המערער אמנם טען כי הייתה לו מצלמת רכב התומכת בטענתו, אך אישר בהודעת הערעור כי "כיום התייעוד אינו זמין". לא נפלה לפיכך שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, לפיה לא הוכח כי בהותרת פסק הדין על כנו יגרם למערער עיוות דין.
10. סיכומי של דבר - לא מצאתי כי קמה עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, אשר דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ו, 18 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

עמוד 1